

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

Obsah:

- * Bohoslužby o prázdniny str. 2
- * **Konto – „nový oltář“** str. 4
- * **Biřmování** 31. 5. 2009: Poděkování str. 10
- * Nad Manželským společením slunko zapadlo str. 11
- * **Co se dělo:** Žehnání kapličky ve Vysokém Újezdě str. 11
- * **Svědectví:** Můj osud je v Božích rukách str. 12
- * **Svědectví:** Moje cesta k Bohu str. 13
- * **Co se dělo:** Svatojakubská schola cantorum v Rijswijku str. 15
- * Gregoriánský chorál a „Rijswijk Tour 2009“ str. 16
- * **Svědectví:** Jdeme tmou str. 17
- * **Ze života svatých** Blahoslavený Hroznata str. 20
- * **O našem nejstarším písemnictví** VITA CAROLI - ŽIVOT KARLŮV..str. 21
- * **Poslední slovo:** No jo, já

redakční archiv

Jak vypadá Bezčasí

Tak *Bezčasí* je stav duše, nikoliv stav světa. *Bezčasí* začíná rozhodnutím nevšímat si času. Hned jak se rozhodneme pro *Bezčasí*, začnou nás ostatní hned vytrhovat a křičet, že se někam spěchá. Musí se nasypat slepicím, vyměnit žárovka, koupit rohlíky, utřít prach, jet na výlet, sbírat lesní plody. Zdánlivě se toho spoustu musí.

Z toho je jasné, že *Bezčasí* není hned tak pro každého. Je k němu potřeba vypnout všechny

telefony, zvonky atd., zkrátka nebyt.

Teprve pak se může přistoupit k dalšímu kroku – vytřepávání starostí z hlavy. A to dá práci. Například je možno starosti vyjmenovat a v duchu odhazovat. Nebo je odhodit s kousky běžného oděvu – pro *bezčasí* je nutno změnit oblečení. Nebo se dají starosti umýt ve sprše.

Co v *bezčasí* dělat?

Dá se říci krátce – cokoliv pomalého a zcela neužitečného. Rychlé a užitečné věci *Bezčasí* úplně zkazí. Někdo třeba vezme kvítek jetele a snaží se ho namalovat. Pokud by nebylo *Bezčasí*, řekli bychom, že jsou to tři hodiny zbytečné pečlivé práce, a výsledek ubohý. V *Bezčasí* není čas a není výsledek. V *Bezčasí* by se nemělo s nikým mluvit, nemělo by se spát, nemělo by se kouřit a pít. *Bezčasí* totiž nevznikne ubíjením času.

Bezčasí musí být ohraničené tak, abychom na jeho hranici mohli zapomenout. Krátké Bezčasí budíkem, dlouhé Bezčasí soumrakem nebo kalendářem.

Skoro by to vypadalo, že Bezčasí je jen jiný název pro ty moderní vymoženosti, jako je relaxace, vypnout, aktivní odpočinek, dovolená, lenošení atd. To se nijak nevyklučuje. Jistě si člověk v Bezčasí i odpočine. Je tu ale jeden podstatný rozdíl: Bezčasí je hodně blízké Věčnosti. V tom je zřejmě jeho jediný smysl.

P. Cyril Kubánek

Zprávy z farnosti

 Vážení přátelé! Zpravodaj, který držíte v ruce je prázdninovým číslem na celý červenec a srpen. Snažili jsme se do něj získat veškeré informace z farního dění o prázdninách, protože další vydání naleznete na obvyklých místech až 30. 8. 2009. Věříme, že nás omluvíte, během prázdnin pro střídavou nepřítomnost jednotlivých členů redakce se zpravodaj dává dohromady špatně, odjezdy na dovolenou jsou také důvodem, pro který nalézáte zpravodaj již o týden dříve. Přejeme požehnané prázdninové odpočívání i vám!

Vaše redakce

Rozpis bohoslužeb: 7-8/09

O prázdninách dojde v pořadu bohoslužeb k nepatrným úpravám, a to zvláště v sobotu. Ve všední dny pak budou bohoslužby pouze v Berouně:

	NEDĚLE	PONDĚLÍ	ÚTERÝ	STŘEDA	ČTVRTEK	PÁTEK	SOBOTA
BEROUN	9.00 18.00	8.00	18.00	8.00	19.30	18.00	
KRÁLŮV DVŮR	8.00						
LODĚNICE	10.00						
TETÍN	11.00						
CHÝŇAVA	16.00						
SV. JAN							18.00 mimo 3.so
NIŽBOR							16.00
HÝSKOV							17.30 mimo 2.so
VRÁŽ							16.30 jen 4.a 5. so
HUDLICE							15.00 1. sobota

 Slavnost Narození sv. Jana Křtitele. Ve středu 24. června budeme prožívat liturgickou slavnost Narození sv. Jana Křtitele. Mše sv. bude v den slavnosti v kostele sv. Jakuba od 18.00 hodin.

- **Poutní slavnost ve Svatém Janu pod Skalou.** V **neděli 28. června** budeme ve Svatém Janu pod Skalou slavit poutní slavnost Narození sv. Jana Křtitele. Mše sv. s liturgií této slavnosti bude v místním kostele od **10.00 hodin**.
- **Změna v pořadu bohoslužeb v Loděnici – 28. června:** Z důvodu poutní slavnosti ve Svatém Janu pod Skalou se v neděli 28. června bohoslužba v Loděnici **od 10.00 hodin nekoná!**
- **Slavnost sv. Petra a Pavla.** Na pondělí **29. června** připadá liturgická slavnost apoštolů sv. Petra a Pavla. Mše sv. bude v den slavnosti v kostele sv. Jakuba od **18.00 hodin**.
- **První pátek v měsíci – 3. července.** Mše svatá začíná v kostele sv. Jakuba v 18.00 hodin, po ní bude následovat adorace před Nejsvětější svátostí oltární. Od 17.00 hodin je též možné v kostele sv. Jakuba přijmout svátost smíření.
- **Slavnost sv. Cyrila a Metoděje.** Na **neděli 5. července** připadá liturgická slavnost našich věrozvěstů sv. Cyrila a Metoděje. Všechny bohoslužby budou dle obvyklého nedělního pořádku.
- **Svátek sv. Jakuba – 25. července, poutní slavnost – 26. července.** Svátek sv. Jakuba, patrona naší farnosti, připadá letos na sobotu 25. července. Poutní slavnost ke cti světce budeme v Berouně slavit v neděli 26. července při liturgii od 9.00 hodin. Po slavnostní mši sv. bude na farní zahradě malé „agapé“. Večerní mše sv. bude v neděli 26. července z liturgie 16. neděle v mezidobí.
- **Svátek Proměnění Páně.** Ve **čtvrtek 6. srpna** budeme slavit svátek Proměnění Páně. Bohoslužba bude v kostele Zvěstování Páně od 19.30 hodin.
- **První pátek v měsíci – 7. srpna.** Mše svatá začíná v kostele sv. Jakuba v 18.00 hodin, po ní bude následovat adorace před Nejsvětější svátostí oltární. Od 17.00 hodin je též možné v kostele sv. Jakuba přijmout svátost smíření.
- **Slavnost Nanebevzetí Panny Marie.** Na **sobotu 15. srpna** připadá liturgická slavnost Nanebevzetí Panny Marie. Mše sv. bude v kostele sv. Jakuba v Berouně od **9.00 hodin**.
- **Poutní mše sv. v Králově Dvoře.** V **neděli 16. srpna** bude od **8.00 hodin** v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Králově Dvoře – Počaplech sloužena poutní mše svatá. Po ní bude na místní faře malé agapé.
- **Poutní mše sv. v Železné.** V **neděli 16. srpna** bude od **16.00 hodin** v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Železné sloužena poutní mše svatá. Bohoslužba v Chýňavě v tuto neděli nebude.
- **Pastorační návštěva M. Vlka.** V **neděli 23. srpna** navštíví naši farnost pražský arcibiskup Miloslav kardinál Vlček. Při slavnostní bohoslužbě od 9.00 hodin v kostele sv. Jakuba uvede do „služby varhaníka“ pana Lukáše Petřvalského. Po liturgii bude v podání nově instalovaného varhaníka cca 20 minutový koncert. Po něm jsou všichni účastníci bohoslužby zváni na farní zahradu k neformálnímu setkání s panem kardinálem a k farnímu agapé. **Večerní bohoslužba pak již v Berouně nebude!**
- **Bohoslovecká praxe.** Ve dnech 18.7.– 31.7. bude v naší farnosti prožívat svou bohosloveckou praxi pan Radim Tichý, jenž po prázdninách nastoupí do 5. ročníku teologické fakulty UK. Prosíme o modlitby za něj i za všechny bohoslovce.
- **Farní knihovna** je otevřena vždy v neděli v sudém týdnu, tedy 28.6., 12.7., 26.7. a 9.8. od 10.00 do 10.30 hodin v přízemí fary v Berouně.

Setkávání maminek o prázdninách. Během letních prázdnin se maminky hodlají nadále setkávat, avšak nikoli natolik pravidelně, jako tomu bývá v průběhu školního roku, a nikoli na farní půdičce. Měly by se scházet na různých výletech, na dětských hřištích, v cukrárnách s dětskými koutky :), na zahradách či přímo v domácnostech té které maminky, která se právě uvolí své vlastní rodinné prostory pro takovou smršť obětovat. Pokud by některá z maminek (třeba i nově příchozích) měla zájem vědět, kde a kdy se bude konat příští setkání, necht' zavolat na číslo 732 508 097 (Leona) a dozví se, co potřebuje, pro informaci zkuste občas juknout na www.beroun.farnost.cz do sekce *pastorace - setkávání maminek*. Hezké prázdniny!!!☺ **LK**

Konto – „nový oltář“: V uplynulých měsících bylo vícekrát diskutováno téma nového oltáře v kostele sv. Jakuba v Berouně. Před Velikonocemi se uskutečnila v berounském kostele, kde také stály vystaveny jednotlivé návrhy a modely oltářů, anketa. Bylo odevzdáno 92 hlasovacích lístků:

- 64 hlasů bylo pro nový oltář
- 28 hlasů bylo proti
- Byly dva návrhy oltáře:
 - 57 hlasů bylo pro bílý mramorový

redakční archiv

oltář

- 15 hlasů bylo pro hnědo červený oltář se skleněnou deskou
- 20 lístků zůstalo v této věci bez odpovědi
- Více než 1.000,- Kč na nový oltář přislíbilo:
 - 55 hlasů - ANO
 - 14 hlasů - NE
 - 23 lístky zůstaly v této otázce bez odpovědi

Anketa potvrdila váš zájem o úpravu liturgického prostoru v kostele sv. Jakuba i podporu předloženého návrhu na bílý mramorový oltář. Zveřejňujeme zde tedy konto, na které je možné finančně tento projekt podpořit: **019 – 361038389/0800** (u ČS Beroun). Jako variabilní symbol je možné uvést rodné číslo, též je možné „ve zprávě pro příjemce“ uvést název „oltář“.

redakční archiv

Setkání ministrantů: Pro starší ministranty (od 15 let) je plánován výlet do přírody v okolí Hostína u Vojkovic (28.6.-29.6.). Sraz v neděli 28.6. v 17.45 v Libiši, ukončení v pondělí večer v Lobkovicích (Neratovice). S sebou věci na spaní v lese. Info: Jakub Kodras (720351778).

Týdenní pobyt pro starší ministranty: Pro ministranty od 15 let nabídka pobytu na faře v Hostíně u Vojkovic. Zahájení v úterý **30. června** večer, ukončení ve středu **8. července** večer. S sebou pracovní a sportovní oblečení, spacák, karimatku. Duchovní program, fyzická práce i sport zajištěn. Info: P. Benedikt Hudema (724 209 774).

Setkání pro ministranty. O prázdninách se setkávání ministrantů mladších ani starších nekoná. Setkání pro mladší ministranty bude opět druhou sobotu v září (12. 9.)

pravděpodobně v Hostíně u Vojkovic. Jinak ministrantská setkání pro mladší kluky budou vždy druhou sobotu v měsíci a pro starší pravděpodobně vždy třetí sobotu v měsíci.

 Setkání ministrantů a skautů s papežem: Ministranti jsou srdečně vítáni **28. září ve Staré Boleslavi**. Budou mít při papežské návštěvě svůj vlastní sektor v blízkosti Sv. Otce, ale je nutné se včas přihlásit prostřednictvím pana faráře - počet míst je omezen. Tato nabídka platí obecně i pro skauty. Zvu všechny berounské k zajištění papežské návštěvy už v neděli 27. 9. (předvečer) s možností přespání ve skromných podmínkách.

 Pouť ke sv. Ivanovi Českému. Jeho Blaženost metropolita Kryštof spolu s Besedou pravoslavné mládeže srdečně všechny zvou na pouť ke **sv. Ivanovi Českému** do Svatého Jana pod Skalou v sobotu **27. 6. 2008**. Sv. liturgie k počtě svatého poustevníka začíná v **11° hod.** Pro poutníky z Prahy a okolí odjezd vlaku směrem Beroun v 7.26 hod. z Praha – hl. nádraží a v 7.34 z Praha – Smíchov. Ve stanici Srbsko je v 8.11 hod. Vladyka Kryštof začíná pouť na kole v 7.00 hod. z konečné tramvaje č. 22, 25 – Bílá Hora. **Těšíme se na shledanou!**

 Galerie v kostele sv. Jana Nepomuckého na Tetíně: Výstava obrazů příbramské výtvarnice Milady Mojsejové-Volákové - cyklus obrazů a kreseb je věnován vězňům svědomí. Výstava je přístupná s průvodcem v rámci tetínského prohlídkového okruhu.

Z vikariátu

 Poutní mše svatá na hrad Karlštejn. V neděli 16. srpna od 16.00 hodin bude na hradě Karlštejn v kapitulním kostele Nanebevzetí Panny Marie sloužena poutní mše svatá, ke které jste všichni zváni.

 Františkánský klášter v Hájků. **27. 6. Sobota** mše sv. v 10.30 hod. **ROZLOUČENÍ SE ŠKOLNÍM ROKEM** celebruje: P. Vladimír Slámečka OP, **11.7. Sobota** mše sv. v 10.30 hod. **ZA KNĚZE INTERNOVANÉ V HÁJKU** celebruje: P. Jaroslav Ptáček O.Cr., **25.7. Sobota** mše sv. v 10.30 hod. **SVÁTEK SV. JAKUBA, APOŠTOLA** celebruje: P. Antonín Klaret Dąbrowski OFM, **2.8. Neděle** mše sv. v 10.30 hod. **SVÁTEK PANNY MARIE ANDĚLSKÉ PORCIUNKULA** celebruje: P. Jan Maria Vianney Dohnal OFM, **15.8. Sobota** mše sv. v 10.30 hod **ZE SVÁTKU NANEBEVZETÍ PANNY MARIE** celebruje: P. Michal František Pometlo OFM, **Kontakt:** Františkánský klášter v Hájků, Červený Újezd 43 - pošta Unhošť 273 51, tel. 312 697 125, mob.: 604 872 004, web: www.klasterhajek.ic.cz, č. účtu: 510110200257/0100.

Koncerty v kostelích

 Poutní koncert v Berouně. v sobotu **25. 7. 2009** od **16 hod.** bude v kostele sv. Jakuba v Berouně "Poutní koncert". Na varhany bude hrát Pavla Bočková, posluchačka druhého

ročníku Royal Academy of Music v Londýně. Varhanní skladby doplní chorální zpěvy ke cti sv. Jakuba v podání Svatojakubského cantorium.

 Zveme vás na tradiční koncert skupiny **Hradišťan** do Sv. Janu pod Skalou, který se bude konat **8. srpna 2009 od 15 hodin**. Rezervace vstupenek na e-mailu: sjs@svatyjan.cz.

KMŠ

 Letní uzavření KMŠ: Provoz naší Katolické mateřské školky bude jako každoročně během letních prázdnin přerušen. Běžný provoz končí v tomto školním roce v pátek **26. června 2009**. Od pondělí 29. června do neděle 30. srpna bude naše školka uzavřena. Během letních prázdnin čerpají zaměstnankyně dovolenou a v srpnu připravují budovu na další školní rok. Pokud rodiče potřebují na toto období zajistit docházku svého dítěte do předškolního zařízení, měli možnost požádat o náhradní umístění do jiné MŠ, která v Berouně letní provoz zajišťuje. **Po prázdninách opět přivítáme naše děti v pondělí 31. srpna, nováčkové zahájí svůj první školkový rok v úterý 1. září 2009.**

Dovolte, abychom v této chvíli upřímně poděkovali vám všem - příznivcům naší mateřinky za pomoc a podporu v uplynulém školním roce. Velmi si vážíme každého způsobu pomoci - té nezbytně nutné finanční a materiální stejně tak jako podpory morální a duchovní. Zvláštní poděkování pak patří maminkám, které také letos na jaře obětavě věnovaly svůj čas přípravě

blešního trhu dětského oblečení, *Bleší trh pro KMŠ ve farní klubovně* **foto av** pořádaného pod záštitou K-klubu ve prospěch školky. Veškerý jeho výtěžek ve výši 8000 Kč, byl i tentokrát věnován na úhradu nákladů spojených s přístavbou mateřinky. Přejeme vám všem klidné léto, příjemnou dovolenou a dětem krásné prázdniny.

Za kolektiv školky **Jana Stielová**

Skauti

 Prosím, pozor! Potřebujeme pomoc s výrobou podsad! Momentálně máme 15 hotových podsad a ještě min. 10 potřebujeme vyrobit + postele a rošty. Ve čtvrtek (11. 6.) se přivezlo další dřevo. A minimálně dva pondělky po sobě se budou na farní zahradě "bouchat" podsady. Prosíme především tatínky - můžete-li nám v tyto dny přispěchat na pomoc, ozvěte se nám nebo rovnou přijďte v pondělí **22.6. od 17.30h. do 20h.** na farní zahradu v Berouně. S sebou: pracovní oblečení, kladivo, rukavice.

 PŘEDTÁBOROVÁ SCHŮZKA S RODIČI bude **21. června 2009, v 16.30 hod.** na zahradě nebo v klubovně (podle počasí)

 Fotky tábořiště naleznete na www.ran.rajce.net

Skautský letní tábor 18. 7. - 1. 8. 2009

(Odevzdání přihlášky se zálohou **500 Kč** a vyjádřením lékaře do **konce května!**)

Místo konání: **Na Pelechu**, obec Milín – **Stěžov** (část obce), okr. Příbram;

GPS: 49°39'13.3"N, 14°5'47.135"E (přibližné souřadnice)

Cena tábora: **2800 Kč** (registrovaný člen střediska), -500 Kč (záloha) =2300 Kč (doplnění celkové částky); 3500 Kč (neregistrovaný čl.stř.), -500 Kč (záloha) =3000 Kč (doplnění celkové částky); 2000 Kč/os. R&R, -500 Kč (záloha) =1500 Kč (doplnění celkové částky); **1500 Kč/os.** (Světýlka), -500 Kč (záloha) =1000 Kč (doplnění celkové částky)

Záloha: !!! 500 Kč - nutno odevzdat s přihláškou do konce května 2009!!!!

Platbu sníženou o zálohu nutno uskutečnit do **25. června 2009** těmito způsoby:

- hospodářce střediska **Marii Hlaváčkové** (tel. 724 220 642)
- v KMS – **Lence Čaplové** (tel. 724 768 464)
- na **účet** střediska (variab. symbol první část r. č. dítěte) č. účtu: **164 329 638/0300**

Pozor: Jelikož se nám každý rok stává, že někdo nezaplatí v termínu bez předchozí dohody, je pro letošní rok zavedeno penále z prodlení. **V případě nesplacení do 25. 6. 2009 bude k ceně tábora přičítáno penále 300 Kč !**

Lékařské potvrzení, které jste odevzdali s oficiální přihláškou, může být i to, které použijete pro školu v přírodě apod. Má platnost 12 měsíců.

Všichni činovníci (pracovníci střediska) jsou dobrovolníci. Činnost pro děti vykonávají ve volném čase. Proto prosíme, abyste se snažili o maximální dodržení termínu. Usnadněte nám tak práci a ušetříte čas, který bychom chtěli věnovat přípravě tábora, a ne vymáhání přihlášek, peněz apod. V případě nemožnosti dodržení termínu nás o tom informujte.

S přáním krásného dne a dobré spolupráce za všechny činovníky

Hanka Burešová – Hanýsek, vedoucí střediska

Letem světem: O prázdninách se promítání konat nebude a sejdem se opět v září, na které si Jan Marek připravuje vyprávění o cestování Pobaltím - Lotyšskem, Estonskem a Litvou. Protože až na výjimky (velmi plno bylo při vyprávěních o Svaté zemi, či o cestách s P. Benediktem) chodila na promítání malá, ač ustálená skupinka návštěvníků, uvažujeme o nabídce jiného dne a času promítání. Především rodiče s dětmi potěší, že se také snažíme zajistit hlídání pro děti během každého promítání. O případných změnách se dočtete v zářijovém zpravodaji!

Setkání týmu K-klubu proběhne ve čtvrtém červencovém týdnu, pravděpodobně ve čtvrtek 23. 7., v Rudné v "truhlárně" u sv. Josefa.

Pravidelná páteční setkání společenství mládeže přes prázdniny nebudou, sejdem se zase v září 2009, sledujte příští Zpravodaj.

Týden s otcem Benediktem: Berounská mládež se chystá na týdenní pobyt (poznávání krásných míst ze sedla u kola) u P. Benedikta Hudemy na faře v Hostíně u Vojkovic od 9. 7. do 15. 7. 2009. Info: Jakub Kodras (720351778)

 Put'ák na Svatou Horu: Opět se chystá pěší pout' s P. Benediktem na Svatou Horu. S pravděpodobností na 90% se tak stane **21. 8. 2009**, sraz v 6.00 hod. ráno před berounskou farou. V případě změny termínu dáme včas vědět. Info Jan Bešcec - bezi.jan@post.cz, tel.: 728 542 003 .

FARNÍ CHARITA BEROUN

 FARNÍ CHARITA BEROUN vyhlašuje výběrové řízení na pozice:

1. sociální pracovník/pracovnice - práce na plný úvazek ve Stacionáři sv. Anežky pro seniory v Berouně. *Požadujeme:* VOŠ/VŠ vzdělání, trestní bezúhonnost, příjemné vystupování, kladný vztah kseniorům, praxe výhodou.

2. vedoucí denního centra pro osoby bez přístřeší práce na poloviční úvazek v Komunitním centru v Berouně. *Požadujeme:* VOŠ/VŠ vzdělání, trestní bezúhonnost, organizační schopnosti, schopnost vést pracovní tým, praxe v sociální oblasti s cílovou skupinou výhodou.

3. sociální asistent ve službách pro osoby bez přístřeší - práce na plný nebo částečný úvazek. *Požadujeme:* SŠ vzdělání, trestní bezúhonnost, dobré komunikační schopnosti, spolehlivost, zvládání zátěžových situací a ochotu k dalšímu vzdělávání, praxe výhodou.

V případě zájmu zašlete svůj životopis do 7. 6. 2009:

ad1. zájemci o práci ve stacionáři mailem na adresu stacionar@charita-beroun.cz , popř. poštou na adresu: Stacionář pro seniory, Pražská 108, 266 01 Beroun 3. Bližší informace na tel: 311 613 612 Mgr. Hana Fibingrová

ad 2., ad 3. zájemci o práci ve službách s osobami bez přístřeší mailem na adresu fchberoun@seznam.cz, popř. poštou na adresu: Farní charita Beroun, Seydlovo nám. 24, 266 01 Beroun. Bližší informace na tel: 311 622 422 Martina Mossóczy. Výběrové řízení proběhne v červnu 2009; předpokládaný nástup: 1. ve stacionáři od 1.7.2009 2,3. Ve službách pro osoby bez přístřeší od 1.8.2009.

 Veřejná sbírka Pokojíčky na podporu azylového domu pro matky s dětmi v tísni v Lochovicích. Veřejná sbírka Farní charity Beroun „Pokojíčky“ je od 13. 9. 2008 zapojena do DMS. Vaše dary využijeme na vybavení budoucího Azylového domu svatého Josefa pro matky s dětmi v tísni. Na podporu našeho projektu odešlete dárcovskou **SMS ve tvaru DMS POKOJICKY na telefonní číslo 87 777**. Cena DMS je 30 Kč, veřejná sbírka Pokojíčky obdrží 27 Kč. Více informací najdete na www.darcovskasms.cz. Fórum dárců spustilo společně s mobilními operátory novou službu pod názvem **DMS Roční podpora**. Tato služba funguje na stejném principu jako standardní dárcovská SMS. Pomocí této služby mohou dárci pravidelně v průběhu roku přispívat menšími finančními částkami vybrané neziskové organizaci. Pokud byste měli zájem podpořit naši sbírku touto formou, je postup jednoduchý. **Dárce zašle SMS ve tvaru DMS 2008 POKOJICKY na telefonní číslo 87 777**. Každý měsíc po dobu jednoho kalendářního roku vám bude automaticky odečtena částka 30 Kč. **Konto této sbírky, na které je také možno přispívat, je 0400642379/0800.**

Zprávy odjinud

 Adorace za povolání v kostele sv. Ludmily. V kostele sv. Ludmily v Praze na Vinohradech se v pátek **3. července 2009** koná adorace za nová povolání ke kněžskému i k

zasvěcenému životu, za rodiny a za věrnost všech, která je zakončena slavnostní mší sv. Společnou adoraci povedou bratři benediktini a sestry de Notre Dame. Adorační den se koná vždy první pátek v měsíci. Je zahájen mší svatou v 7.30 hodin, po ní následuje celodenní eucharistický výstav s možností individuální adorace. **Společnou adoraci od 15.30** hodin vedou bratři a sestry z různých společenství zasvěceného života. Adorace je zakončena společným slavením eucharistie v 16.30 hodin.

 Katolická charismatická konference: Jubilejní dvacátý ročník Katolické charismatické konference se koná v termínu **8. - 12. 7. 2009** v Brně. Letošní motto zní: "Vzchopte se, já jsem to, nebojte se!" (Mt 14,27) Záštitu nad konferencí převzal brněnský biskup Vojtěch Cikrle a náměstek primátora města Brna MUDr. Daniel Rychnovský. Katolickou charismatickou konferenci organizuje v České republice od roku 1989 hnutí Katolické charismatické obnovy. Jedná se o čtyřdenní akci duchovně formačního charakteru, určenou nejen pro členy a sympatizanty tohoto hnutí, ale i pro křesťany jakékoli spirituality i pro tzv. hledající.

 Letní setkání "Kána" pro manželské páry: Termín konání setkání je od ne **19. 7.** do ne **26. 7. 2009** v Tuchoměřicích. Život a růst vašeho manželství a vaší rodiny je jistě jednou z vašich priorit. Protože opravdu věříme, že manželství má smysl pro rodinu a pro svět a že je třeba se zamyslet nad přínosem dobrého manželství, my křesťanské manželské páry, katolické a protestantské - členové komunity Chemin Neuf a bratrství Kána vás zveme společně prožít letní týdenní setkání Kána pro manžele. Co to je setkání Kána? Společný čas v páru Týdenní setkání Kána je příležitostí udělat si čas jeden pro druhého. Může to být pravý prostor ke znovuobjevení a prohloubení jednoty vašeho manželství. Čas otevřít se Manželé dnes žijí ve společnosti, která se neustále mění. Na setkání Kána je čas: - zamyslet se nad smyslem manželství a nad dnešní úlohou rodiny, pohovořit si o tématech jako je komunikace, odpuštění, sexualita, závazek... - podělit se ve vzájemné otevřenosti o radosti, těžkosti a otázky nás všech... - otevřít se Stvořiteli, který stvořil muže a ženu a stále znovu je utváří Čas pro děti Děti (od 3 do 17 let) se plně zúčastní setkání Kána. Jsou svěřeny skupině, která jim připravuje program her a uvolnění, přiměřený jejich věku a osobním potřebám. Aby se rodiče mohli plně věnovat setkání, je vhodné, aby s sebou nebrali děti mladší tří let. Mládež od 18 let se může, pokud chce, zapojit do služby dětem. Kontakt je Komunita Chemin Neuf, sekretariát KÁNA, Školní 1, 252 67 TUCHOMĚŘICE Tel.:220 199 441-2 Fax:220 950 023 E-mail:kana@chemin-neuf.cz

 Adorace za povolání v kostele sv. Ludmily. V kostele sv. Ludmily v Praze na Vinohradech se v **pátek 7. srpna 2009** koná adorace za nová povolání ke kněžskému i k zasvěcenému životu, za rodiny a za věrnost všech, která je zakončena slavnostní mší sv. Společnou adoraci povedou bratři karmelitáni a sestry Apoštolátu sv. Františka. Adorační den se koná vždy první pátek v měsíci. Je zahájen mší svatou v 7.30 hodin, po ní následuje celodenní eucharistický výstav s možností individuální adorace. **Společnou adoraci od 15.30** hodin vedou bratři a sestry z různých společenství zasvěceného života. Adorace je zakončena společným slavením eucharistie v 16.30 hodin.

 Kurzy Alfa: Rádi bychom Vás pozvali na kurzy *Alfa*, které začínají v **úterý 22. 9. 2009** *Alfa* je určena těm, kteří se nepovažují za křesťany, ale i novým křesťanům nebo těm, kdo si chtějí opráší základy víry. Součástí je společně strávená sobota, na kterou můžete vzít svoji rodinu. Kurz bude veden týmem spolupracovníků. Každý večer začíná

pohoštěním, pokračuje promluvou na jedno z výše uvedených témat a následně diskutuje, v níž hosté mohou téma dále rozvinout, podrobit kritice či se podělit o své zkušenosti. Přihlásit se můžete na celý kurz nebo jen na úvodní večer. V případě zájmu nás, prosím, co nejdříve kontaktujte, abychom Vám mohli rezervovat místo. Vstup zdarma, příspěvek je možno na občerstvení. Těšíme se na setkání s Vámi 22. 9. v 19 hodin. **KDY? každé úterý od 22. září do 8. prosince 2009 vždy od 19 hod. do 21.15 hod. KDE? Křesťanské centrum MALEJOV Liboc-Praha 6, Libocká 41 vpravo za kostelem sv. Fabiána a Šebestiána. Přihlášky na tel. číse 776 712 084, 312 310 070, či na e-mailu: p.f.2000@seznam.cz více info na <http://alfa.liboc.eu>**

Za tým spolupracovníků Pavla Fabianová

 Příprava poutního místa na papežskou návštěvu. Celonárodní pracovní brigády v rámci přípravy poutního místa ve Staré Boleslavi na návštěvu Benedikta XVI. (28. 9. 2009) se konají v těchto termínech: 27. 6., 18. 7., 8. 8., 29. 8., 12. 9., 19. 9., 22. 9. a 24. 9. Začátek je vždy v 9.30. Pracovní oblečení s sebou. Pořádá: Staroboleslavská kapitula a Římskokatolická farnost Matky Boží před Týnem, Praha-Staré Město. Tel: 602 457 200, e-mail: dkc@cmail.cz.

Děkujeme za Vaši pomoc

Biřmování 31. 5. 2009: Poděkování

Poslední květnovou neděli se v našem berounském kostele uskutečnila slavnost, v rámci které pan biskup Václav Malý udílel našim „dětem“ a nejen jim (bylo jich patnáct) svátost biřmování.

Velký dík patří panu vikáři, který všechny po pečlivé přípravě dovedl až k této velké události. Při mši svaté nádherně (oni to ani jinak neumí) zpíval chrámový sbor za varhanního doprovodu L. Petřvalského a po skončení mše sv. se konalo agapé na farní zahradě.

I když jsme se jako rodiče biřmovanců také podíleli na přípravě pohoštění, chci velmi poděkovat

Václav Malý a Martin Altman foto av hlavní organizátorce paní Janě Beščecové a všem farníkům, kteří se jakýmkoli způsobem zapojili. Víím, že to bylo velmi náročné a jsem ráda, že díky obětavosti mnoha lidí a díky modlitbám za dobré počasí se tento den na sto procent vydařil.

Slunné agapé s panem biskupem na farní zahradě foto av

Za všechny rodiče M.Altmanová

Nad Manželským spolčem slunko zapadlo...

Těm nejskalnatějším příznivcům se na vědomost dává, že po ročním (bohužel pramálo efektivním) snažení toto společenství nějak oživit, zachovat, exhumovat či jakkoliv změnit jeho pomalu zanikající tendenci se hrstka těch nejstatečnějších rozhodla učinit radikální řez: milé Manželské spolčo zrušit...

Asi není třeba nikoho obviňovat z nedbalé docházky – všichni, kdo máme (malé) děti a babičky daleko, dobře víme, jak těžké je zařídit si hlídání dětí na celý večer a vydat se někam „jen tak ve dvou“ - zkrátka zlatý věk Manželského spolča pomalu odezněl, nastala jeho „okurková sezóna“ a nakonec zcela přirozeně zaniklo.

Stejně přirozeně se však ze tří až pěti pravidelně docházejících „osamělých manželů“ zformovalo docela nové modlitební spolčo, které od září hodlá v setkáních rozhodně pokračovat. Proto, prosím, přijměte naše pozvání na první poprázdňinové Modlitební spolčo, jež se bude konat **17. září od 20 hodin** na farní půdičce v budově kaplanky. Přijďte mezi nás, kdo může, vezměte hudební nástroj, kapesní Bibli apřijďte.☺

Tým MS

**Manželské
společenství?**

Co se dělo: Žehnání kapličky ve Vysokém Újezdě

Na svátek sv. Antonína v sobotu 13. 6. se konalo slavnostní požehnání nové kapličky ve Vysokém Újezdě. Tedy spíš v katastru obce. Kaplička stojí v lese mezi Vysokým Újezdem a Loděnicí.

Je to vlastně staronová kaplička. V roce 1892 tu až do 50. let minulého století stávala původní kaplička sv. Antonína. Po pádu stromu došlo k jejímu významnému poškození a chátrání a nakonec byla rozebrána jako materiál na stavbu rodinného domu.

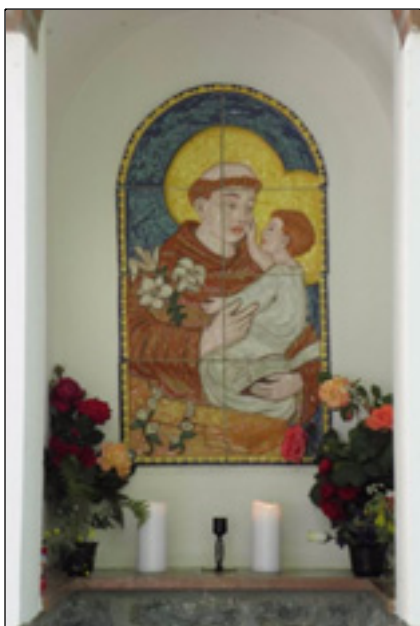
Starousedlíci

v čele s bývalým starostou obce Josefem Vlasákem od 90. let usilovali o její znovupostavení, a tak v r. 2007 založili občanské sdružení Tři habry. V roce 2008 již stála nová kaplička spolu s upraveným okolím a vyčištěným pramenem vody, ke kterému se váže dávná pověst, že milence, kteří se této vody společně napijí, ani smrt nerozdělí. Proto toto místo bylo oblíbeným cílem pro dostaveníčka.

Otec Josef Pecinovský, který spolu s dalšími dvěma kněžími kapličku slavnostně požehnal, vyjádřil přání, aby se opět stala místem, kam budou lidé rádi chodit odpočinout si, setkávat se a ve světle víry předkládat Bohu to, co je tíží. Slavnostní okamžiky samotného žehnání byly umocněny důstojným a působivým hudebním doprovodem tria 3G. Zúčastnilo se opravdu velké

Kapličku požehnali tři kněží. foto I. Zalešáková

Sv. Antonín foto L. Fričová

množství poutníků, což ústy P. Josefa svědčí o přihlášení se k původním tradicím. A nezbyvá než souhlasit. Ve tvářích pamětníků bylo znát, jak moc jsou s tímto místem spjati.

Pokud by vaše prázdninové toulky vedly tímto směrem, určitě návštěvu kapličky nevynechejte. Je to velmi příjemné místo, kde se bude líbit i dětským návštěvníkům. Z Loděnice vede turistická trasa značená zeleně do Vysokého Újezda. Pokud se vydáte opačným směrem, tedy z Vysokého Újezda, půjdete až téměř ke kapličce po nově vybudované silnici kolem golfového hřiště, což dává prostor pro pohodlné putování s kočárkem☺ a zároveň umožňuje návštěvu kapličky i poutníkům dříve narozeným, jejichž doprovod může zaparkovat na okraji lesa, pár desítek metrů od kapličky. A pokud chcete o tomto zajímavém místě vědět více, navštivte stránky www.trihabry.sweb.cz.

Irena Zálešáková

Svědectví: *V letošním roce přibylo do naší farnosti šest nově pokřtěných dospělých. Požádali jsme je o jejich osobní zážitky ze křtu či svědectví o jejich cestě do Boží náruče. Nakonec se nám sešla dvě krásná vyznání, za které jsme velice vděční (nejen jako redaktori zpravodaje, ale především) jako zaběhlí křesťané, pro které je taková připomínka začátků ve víře velmi obrozující. Prosíme i ostatní novokřtěnce a také všechny květnové biřmovance, pokud je to jen trochu možné, o podobné duchovní povzbuzení☺!* -red-

Můj osud je v Božích rukách

Jmenuji se Jiří a narodil jsem se 12. 7. 1975. Respektive 11. 4. 2009, kdy jsem byl v kostele sv. Jakuba pokřtěn.☺

Jsem rodilý Berouňák a jako takový jsem se samozřejmě narodil v Hořovicích, protože v Berouně (jako obvykle) malovali. Celý život, vyjma asi tříletého exilu v Praze, bydlím v v Berouně. A musím říct, že mám své město rád a jsem tady rád.

Moje cesta k víře byla dlouhá. Nikdo (vyjma babičky z otcovy strany, která pocházela z Moravy) z rodiny nebyl věřící, takže můj vztah k Bohu se začal formovat až v dospělosti. Tedy jestli se

Šest katechumenů se svými kmotry. foto av

dá někdo v osmnácti letech považovat za dospělého. Ani nevím, kdy se to stalo, asi po přečtení bible, kterou jsem si půjčil z knihovny. Uvědomil jsem si, že věřím, že Bůh určitě existuje. Nevěděl jsem, proč si to myslím, ale věřil jsem tomu. Církev jako taková mi ale stále nic neříkala. Krásné kostely, nádherné chrámy a Vatikán, kde sídlí papež. Ale Ježíš Kristus byl pro mě stále jen člověk. Dá se dokonce říci, že můj vztah k církvi byl spíše negativní. Historie, tak jak se ji učil člověk v socialistické škole, tomuto nepřála. A ve mně toho z té doby hodně zůstalo. (Kněží byli manipulátoři a lháři a věřící ovce, které jdou a dělají jenom to, co jim někdo přikáže. Jak by si asi soudruzi přáli, aby to byla pravda a oni byli ti vyvolení, které každý poslouchá a bojí se jich. Skoro se dá říct, že

v jejich případě platilo podle sebe soudím tebe.) Takže tudy cesta nevedla. Pořád jsem pokukoval po kostelech, ale dovnitř jsem se neodvážil.

Na jednom zájezdu do maďarských lázní jsem navštívil v Ostřihomi chrám, kde se konala bohoslužba. Házely se na zem růžové lístky, nádherný zpěv se nesl celým chrámem a celé procesí procházelo ven. Nemohl jsem ani fotit, jak jsem nechtěl rušit cvakáním fotoaparátu a jen stud mi zabránil si kleknout. Atmosféra byla neskutečná. Člověka až mrazilo. To bylo asi poprvé, kdy jsem pochopil, že to, co mi opravdu schází, nejsou ani peníze ani uznání, ale opravdová víra.

Uplynula dlouhá doba. Změnilo se u mě dost věcí, jak osobních tak i pracovních. Myslím, že to bylo docela psychicky náročné období. A v tomto období jsem prožil něco, co mi absolutně změnilo život. Jednu neděli odpoledne, byla to poslední neděle v srpnu 2005, mě přepadla úzkost, smutek a možná i strach. Omlouval jsem se všem, kterým jsem nějak ublížil, kál jsem se a bylo mi opravdu strašně

Křest a biřmování přijali z rukou P. Josefa

foto av

smutno. Myslím, že takový stav jsem nikdy nezažil. Nebyla to deprese, tohle bylo horší. Nebyla ve mně ani kapka radosti, totální prázdno. Den poté jsem potkal dívku, do které jsem se zamiloval. A až o pár měsíců později jsem se dozvěděl, že ona dívka, která byla věřící, se tu neděle modlila a prosila Pána, aby potkala někoho, koho by mohla milovat a kdo bude milovat ji. Hned od prvního setkání, jsem věděl, že onu dívku si vezmu za ženu a že s ní budu mít děti. Během vztahu jsem jí „záviděl“. To, že chodí do kostela, její víru, že Bůh je a je laskavý a milující, a pochopil jsem, že tohle všechno chci prožívat s ní. Navíc všechno kolem mě křičelo: “Tohle je tvá cesta!” Když jsem si koupil knížku, bylo tam o obrácení se ke křesťanské víře, v televizi se to anděly jenom hemžilo a i v kině jsme vždycky trefili film s podobnou tematikou. Prostě nebylo vyhnutí, než oslovit otce Josefa a přihlásit se do přípravy.

Když se mě známí ptají, co mě přivedlo k víře, tak jim tuhle verzi neříkám. Asi by to nepochopili a dávali by to za vinu zamilovaneckému poblouznění. Já však pevně vím, že i kdybychom se před křtem rozešli, dál bych chodil na přípravu a dál bych poznával co obnáší víra v Ježíše Krista. A asi by byli zklamaní, že mě nepotkal žádný zázrak. Žádní andělé nebo Boží ruka, která zasáhne ve chvíli jistého konce. Ale mě tohle právě potkalo, jen to nikdo jiný neviděl. Jen já. Že se stal zázrak a že jsem potkal svého anděla. A Boží ruka mě ochránila před prázdňem a možná i něčím horším.

Mým křtem však cesta nekončí, spíše začíná. Nebude jednoduchá. To vím, ale už z ní nemám strach. Protože můj osud je v rukách Božích. Říká se, že víra je slepá a poslušná. Já jsem se však rozhodl ze své vlastní, svobodné vůle, že chci uvěřit. A nelituji toho. *Jiří Z.*

Svědectví: Moje cesta k Bohu

Narodil jsem se v létě roku 1975 v Praze a moji rodiče (spolu s prarodiči) nepovažovali za rozumné (kvůli politické situaci) mne jako nemluvně nechat pokřtít. (A nebyli jediní, znám několik svých přátel - Pražáků - narozených ve stejném roce, které rodiče “pokřtili” v malých

vesnicích několik desítek kilometrů vzdálených od Prahy.) V únoru 2005 jsem tehdejší přítelkyni požádal o ruku. A nastalo malé dilema: Kde svatební obřad uskutečnit? Přítelkyně je pokřtěná a nijak se nebránila myšlence svatby v kostele. Zašli jsme tedy ve Vlašimi na faru se pozeptat. Ve zkrácené verzi by mi příprava na křest trvala necelý rok. Celé to pro mě bylo trochu problematické. Pracoval jsem a ještě pracuji v Praze, o víkendech bych chodil na přípravu na křest do Vlašimi (přibližně vzdálené od Prahy cca 70 km) a ještě k tomu jsem v té době dálkově studoval vysokou školu, kterou jsem ukončil až v roce 2008. Nakonec jsme se přece jen rozhodli pro civilní svatbu v obřadní síni vlašimského zámku.

Myšlenku, že by bylo správné vše ohledně křtu uvést na pravou míru, jsem ale úplně nezavrhl. Na začátku roku 2006 (tedy během ani ne půlroku) jsem o tom pomalu začal opět uvažovat. To už jsem bydlel v Berouně. “Mou první” berounskou mši sloužil P. Michal Němeček. Zašel jsem si tedy po mši k němu pro nějaké informace. Nová příprava na křest toho roku měla začínat v září. Scházeli jsme se každý pátek. Za necelý rok - tj. dne 9. 6. 2007 - jsme byli v katedrále sv. Víta v Praze uvedeni do katechumenátu. V srpnu 2007 se nám narodil syn. Tady už jsme neváhali, chceme, aby byl pokřtěn.

Od září 2007 naši přípravu převzal P. Josef Pecinovský. Setkávali jsme se nejprve každý čtvrtek a posléze jsme naše schůzky přehodili na středu. Na sezení jsem se po celou dobu snažil opravdu chodit, co mi jen mé služby v práci dovolovaly. Trochu mě mrzelo, že jsem tak následující Velikonoce (tj. v roce 2008) nebyl ještě vybrán ke křtu. Pouze jeden z přípravy byl ten rok pokřtěn. A protože jsem tak trochu „huba nevymáchaná“, zmínil jsem se o tom P. Pecinovskému. Při nedělní mši při slovech P. Pecinovského ale musím říct, že jsem se zastyděl, uvědomil jsem si, takhle to nejde. Opravdu všechno má svůj čas, když ještě nejsem připraven, počkám si tak dlouho, jak bude prostě třeba.

Žehnání paškálu

foto av

Nastal den 11. 4. 2009 – den našeho křtu.

foto av

3. 8. 2008 byl náš skoro již roční syn pokřtěn. Další neděli jsme s manželkou složili vzájemný manželský slib.

Konečně jsem zvládl při zaměstnání dostudovat a následně jsem na začal další „školní rok“ přípravy ke křtu. Pomalu a jistě nás P. Pecinovský připravoval na to, že o Velikonocích 2009 bude šest z nás pokřtěno. Nastal den 11. 4. 2009 – den našeho křtu. Nevím jak pro ostatní, pro mě to byla opravdu událost. Následující neděli jsem pak

s manželkou a synem byl na mši v katedrále sv. Víta v Praze, které se zúčastnili nově pokřtění z celé republiky. Kardinál M. Vlk nás pozval do arcibiskupství. Osobně jsem si tedy promluvil a potřásl pravicí se samotným kardinálem. ☺

A co říct na závěr? Vím, že moje cesta k víře, k Bohu byla krkolomná, vzal jsem to tak trochu za obrácený konec, ale doufám, že nyní jsem to vše již napravil. Nedávno jsem si přečetl červnový zpravodaj – článek P. Pecinovského *Příprava ...?* a musím říct, že jsem se tak trochu v tomto článku viděl. Na začátku moje smýšlení bylo podobné, chtěl jsem vše po krátké přípravě, nyní dávám za pravdu P. Pecinovskému. Všechno chce svůj čas. **Petr Š.**

Co se dělo: Svatojakubská schola cantorum v Rijswijku

Ve dnech 12. 6. - 15. 6. navštívila naše Svatojakubská schola cantorum za doprovodu manželek některých členů partnerskou farnost v holandském Rijswijku. Bylo to další setkání v řadě a opět bylo plné krásných zážitků ze společného setkání. Pilířem celé akce byl koncert, jehož program tvořily zpěvy gregoriánského chorálu, recitace zpívaných textů v holandštině a varhanní improvizace Lukáše Petřvalského. V sobotu 13. 6. ve 20.00 byl kostel sv. Bonifáce zaplněn téměř do posledního místa. V Holandsku se chorál zpívá hojně, ale výhradně při liturgii. Koncertní provedení bylo zcela ojedinělou akcí, které na poutavosti

Kinderdijk - funkční skanzen větrných mlýnů

foto av

přidala samotná dramaturgie představující posluchačům nejen hudební stránku chorálu, ale také hloubku zpívaných textů. Varhanní improvizace ukázaly, že i tak starý fenomén je stále živý a inspirující. Překlady zpívaných textů naprosto jedinečným způsobem přednášela Karin Ijzendoorn. Její podání bylo citlivé, perfektně rétoricky modelované. Tato sympatická dáma prokázala mimořádný cit pro obsah. Publikum bylo nadšené a celým pojetím zasažené. Především mladí lidé při osobních setkáních s námi vyzdvihovali působivost chorálu, kterou díky ojedinělé dramaturgii mohli okusit.

Následující den se naše schola cantorum účastnila nedělního slavení liturgie a o hudbu se tentokrát podělila s domácí scholou. Pokud byl koncert pilířem návštěvy Rijswijku, pak nedělní liturgie byla korunou. Stát před Bohem jako jedna rodina, děkovat za přátelství, prosit za sebe navzájem a společně v jednotící latině zpívat chválu Hospodinu to vše bylo velmi povzbuzující pro všechny. Starozákonní čtení přednesené v obou jazycích bylo vskutku symbolem blízkosti.

Pohostinnost našich přátel byla více než velkorysá. Na závěrečnou večeři na pláži ve Scheveningenu jen tak nezapomeneme. Úsměvy, živé rozhovory, drobné dárky, všudypřítomné vtípky patera Lexe - to vše vytvářelo atmosféru radosti z toho, že jsme spolu již 20 let (toto výročí bylo několikrát připomenuto).

St. Bonifatius kerk

foto av

Chci poděkovat všem pěvcům Svatojakubské scholy cantorum za perfektně odvedené výkony a velikou práci na přípravě, která byla mimořádně náročná, ba i tvrdá. Děkuji Danovi Průšovi a Aloisovi Vašků za zpěv a za bezpečnou jízdu, jejich ženám Ivaně a Ivaně za podporu a laskavou péči, děkuji Jiřímu Bešćecovi za všechno, co dělá pro sbor, scholu a celou farnost (byl by to opravdu dlouhý seznam), jeho ženě Janě za totéž a za vždy prosvětlující přítomnost a podporu a děkuji Pavlovi Lidmilovi za zpěv a šíření dobré nálady. Výpravy se bohužel nemohl zúčastnit Jaroslav Matys, ale vzpomínali jsme na něj a i jemu děkuji za zpěv ve schole a ochotnou službu. V neposlední řadě chci poděkovat našim přátelům ve farnosti sv. Bonifáce v Rijswijku za

nezapomenutelný čas. A děkuji našemu dobrému Bohu za tyto "Vánoce" na začátku léta - po všechny ty dny jsme rozbalovali jeden dárek za druhým.

Lukáš Petřvalský

Gregoriánský chorál a „Rijswijk Tour 2009“

V souvislosti s gregoriánským chorálem mě napadají nové a nové otázky. Co je to vlastně za útvar? Je to píseň? Je to modlitba? Je to poesie?

Před více než 30 lety jsem začal usilovat, abych se mohl jako pěvec aktivně podílet na interpretaci duchovní hudby. Pokud pan sbormistr zařadil do koncertního programu gregoriánský chorál, býval jsem z toho rozmrzelý. Chorál býval často bez melodie, s nezvyklými notovými postupy podloženými latinským textem, kterému jsem nerozuměl. Blbě se to četlo, blbě se to vyslovovalo, spousta práce, pro posluchače průhledné, bez harmonií, bez výraznějšího muzikantského efektu. Nakonec tomu vždycky „něco“ chybělo. Při koncertech jsme byli rádi, že to máme za sebou. Co tomu chybělo? Čeho je třeba dosáhnout, aby z interpretace chorálu nezůstal špatný pocit?

Rijswijk Tour 2009 začala už před půl rokem. V prosinci 2008 přijeli na přátelskou návštěvu pánové Nick van Dam a Paul Schott z farnosti sv. Bonifáce v Rijswijku. V pátek přišli na zkoušku chrámového sboru, pak jsme U Madly docela dlouho hovořili co děláme, jakou

Schola při koncertě

foto J. Bešćecová

hudbou se zabýváme, jaké koncertní projekty provádíme. Hovořili jsme o renesanční polyfonii, o hudbě východních Slovanů, o Adventních rorátech, o realizaci Vánočních figurálních mší, o gregoriánském chorálu, varhanních koncertech. Na následující den jsme s Janou pozvali milé hosty a Lukáše Petřvalského k nám domů na večeři. Nejdříve pochválili večeři, předali a převzali drobné dárečky a pak se bez okolků zeptali, zda by bylo možné, abychom v Rijswijku provedli koncert na téma Gregoriánský chorál. V neděli po poradě s kamarády pěvci už byl projekt domluvený.

Novogotický interiér kostela sv. Bonifáce

foto av

V Galaxii kamaráda Daniela na německé dálnici se nemůžu zbavit další otázky: “Koncert v Holandsku? Nejsme příliš troufalí?” Koncert proběhl 13. 6. 2009 od 20 hodin v kostele sv. Bonifáce v Rijswijk. Po prvním chorálu si připadám jako v sauně, po vrchlíku mi stékají čůrky potu. Paní Karin čte překlady latinských textů. Vůbec nerozumím slovům, která recituje, zato obsah

vnímám celým povrchem těla. Je skvělá! Zároveň mám příležitost se trochu zrestaurovat k dalšímu chorálu. Před dvojhlasem Stella splendens, který budeme zpívat s Lukášem jen ve dvojmužném obsazení, mi tluče srdce jako hluchý do vrat. Po závěrečné Lukášově varhanní improvizaci na téma Salve regina jsem poprvé v životě zažil potlesk ve stoje... Naši posluchači byli velmi pozorní a mimořádně laskaví. Naši hostitelé k nám byli nejen při koncertě, ale během celé Rijswijk Tour 2009 velkorysí, obětaví, přátelští, vstřícní. Po třech desítkách let se začínají objevovat obrysy odpovědí na některé otázky. Čím je tedy třeba disponovat, abych nebyl z interpretace chorálu zklamaný? Mám za to, že musí existovat myšlenka, pokora, tvrdý trénink hraničící s drilem, teoretická znalost prostředí chorálu, odvaha uplatnit vlastní názor na interpretaci, účast a ochota kamarádů pěvců a samozřejmě vnímaví posluchači. Dnes uprostřed Svatojakubské scholy cantorum netrpím pocitem, že „tomu něco chybí“. Každý z účastníků má svoji nezastupitelnou úlohu, kterou nedokáže nahradit žádný sebestřednější profesionál.

Jiří Bešćec a br. Valerius Weiler

foto av

Deo gratias! Jiří Bešćec

Svědectví: **Jdeme tmou**

Podzemí, voda, tma. Voda po kolena, místy i nad ně. Tma? Naprostá, v hlubinách země. Úzký prostor. Nic nevidíme, jdeme poslepu, s trochu předpaženými rukama, hladké stěny štoly vytesané ve skále vnímáme jenom hmatem. Z lidí kolem mě zůstaly pouhé hlasy. Kolem mě – to není přesné; Dominik jde přede mnou, Markéta a její maminka za mnou, Jaroslav, Pavel a ještě jeden člověk za nimi. Jdeme v zástupu. Tunel je totiž široký (či spíš úzký) tak sotva pro jednoho – dva

„Lid, který chodí v temnotách, uvidí veliké světlo...“ Iz 9,1

vedle sebe jít nemohou. Je nás sedm statečných. Kdybychom měli světlo, tvořili bychom sedmiramenný svícen.

Rozhodli jsme se, že prostě nemůžeme odjet z Jeruzaléma, aniž bychom prošli Chizkijášovým tunelem. Původně jsem tam jít ani nechtěla, ale najednou mě to začalo přitahovat jako magnet. („To bylo asi vnuknutí“, řekl by rozvážný Jan. Měl původně tunel taky v plánu, ale pak měl náhle jiné vnuknutí, že má jít osobně nakupovat dárky pro své blízké.) Zbožný judský král Chizkijáš (česky také zvaný Ezechiáš) žil v 8. – 7. stol. př. Kr. R. 701 nechal vybudovat pro Jeruzalém tento

Na počátku cesty tmou... foto L. Fričová

vodovodní tunel, který měl zajistit městu pitnou vodu v dobách obléhání. Tunel začíná u pramene Gichón ve střední části Kidronského údolí a Chizkijášovým odborníkům se podařilo jeho vody odvést tímto tunelem do rybníka Siloe uvnitř Davidova města. Byl to stavitelský zázrak doby starověku, protože dva týmy lidí pracující z opačných konců stavby kopaly tunel směrem k sobě a uprostřed se sešly, jak o tom svědčí starobylý hebrejský nápis.

U pokladny jsme zjistili, že máme být vybaveni svítilnami, ale to tušili jen dva z nás. Sestoupili jsme po několika schodištích mezi lešením a konečně jsme dole, u úpatí skály. Před námi se objevil vchod do tunelu. A je to tady! Trocha adrenalinu neuškodí, „zážitek nemusí být pozitivní, zážitek musí být silný“! Jedna baterka náhle nesvítí vůbec, druhá je pro sedm lidí trochu málo. To nám to hezky začíná! Nějak to zvládneme, jdeme! Dominik se odvážně pouští do temného otvoru a hlásí: „Pozor – schody! A voda!“ Sestupuji za ním a dnes poprvé (nikoli naposled) se uhodím do hlavy jakousi mříží vpravo, které jsem se chytila a ona vůbec nedržela. Ukázalo se, že to jsou vrátka, kterými se zavírá vchod. A rázem jsem po

Chizkijášův kanál foto L. F.

kolena ve vodě. To nám to vážně hezky začíná! Voda není nijak ledová, jenom příjemně chladná. Dominik chvíli svítí dopředu a hlásí, co je vidět, pak zase trochu dozadu, abychom viděli na cestu i my. Všichni se dožadují světla, ale jedna baterka vážně nestačí. Počáteční zmatek a nejistota se uklidňují; všem je nám jasné, že můžeme jít jenom vpřed, že není cesta zpátky. Proto Dominik usoudí, že bude lepší baterku ušetřit „na horší časy“ a zhasne.

A TAK SE NAJEDNOU KOLEM NÁS ROZHOSILA TMA. Pohltila nás. První dojem je neskutečně stísnující. Rázem jsou z nás všech slepci. Voda, tma, ohlazená skála, již se můžeme dotýkat jen hřbety rukou. TMA TMOUCÍ, mha přede mnou, mha za mnou. Ztraceni v podzemí. Úzká chodba čas od času mění směr a Dominik hlásí: „Zatáčíme vpravo! Zatáčíme vlevo!“ „Jak to tak poslepu zjistíš?“ napadá mě. Asi jde s rukama nataženýma před sebou. Směr nám taky

ukazuje chladná voda, protože proudí vpřed. Zabloudit se nedá, není to labyrint, ale dá se narazit do stěny nebo do stropu. Ten byl zpočátku vysoký, ale pak se snížil, místy jdeme skoro v předklonu. „Kontrolujte si rukou strop!“ Vzduch tu nechybí, žádná plíseň, žádná zatuchlina – pokud tu proudí voda, cirkuluje i vzduch. Nejpodivnější a nejsilnější zážitek je tedy tma a šplouchání vody. Cesta se zdá nekonečná. Určitě postupujeme pomalu, ale také asi jinak vnímáme čas.

„Je lepší zapálit i malou svíčku než proklínat tmu,“ napadlo mě náhle. Někde jsem si tu větu jednou opsala, líbila se mi. SVÍČKA = SVĚTLO. Fyzikální světlo nemáme. Co takhle světlo v nás? SVĚTLO = NADĚJE. A najednou mě to napadlo. Asi to bylo další vnuknutí, přišlo to samo: ZPÍVEJ! Co mám zpívat? Hlavou mi letí třeba *Dál, dál tou vodou*. Spirituál kvintet. Ale to neumějí všichni... ZPÍVEJ ŽALMY! No ale texty z paměti neumím! Snad to nevdá... „Můžeme třeba zpívat!“ říkám nahlas. A začínám – ALELUJA, ALELUJA, ALELUJA! Všichni to pochopí a přidávají se a opakují. Ale co teď? Nemyslet na to, co budu zpívat dál. Verše modliteb mě napadají samy od sebe. Ty nás, Hospodine, vidíš, ty na nás nezapomínáš, přestože jsme ztraceni v hlubinách skal. A z této hloubky voláme k tobě, Pane. Vyvedl jsi svůj národ z Egypta, nechal jsi ho projít Rudým mořem. Vyvedl jsi svůj lid z babylónského zajetí, vyveď i nás z této tmy. Důvěřujeme ti, doufáme v tebe. Jsme tu velmi stísnění, ale s tebou se nebudeme bát jít ani údolím šeré smrti. Brodíme se vodou, skály kolem nás drtí, ale věříme, že jsou pevné. Voláme k tobě v tmách, Bože, ty jsi naším světlem! Opuť nám, Pane, naše viny, odpuť nám, když na tebe zapomínáme... Opakované ALELUJA hlaholí ze sedmi hrdel a zní jako ozvěna. Nejdřív jsem měla pocit, že Bůh je někde vysoko, ale teď mi připadá, že je velmi blízko... Jdeme před Ním? Jdeme za Ním? S Ním? Tady jsme, Hospodine, svěřili jsme do tvých rukou své životy... ALELUJA!

Cesta tunelem prý trvá obvykle se svítilnami asi čtyřicet minut, my už jdeme určitě déle a zpíváme téměř po celou dobu. A od té chvíle, kdy jsme začali zpívat, z nás všechna tíseň spadla, tma jako by byla míň černá,

protože cítíme Boží přítomnost. Ty *Pohled na Chrámový pahorek - Jeruzalém* nás držíš, Pane, ve svých dlaních, ty nás vedeš vodami... A pak najednou Dominik zajásá: SVĚTLO! Radujeme se jako děti, smějeme se nahlas, světlo se blíží, tunel se rozšiřuje! Ještě si stačíme všimnout tabulky se starobylým nápisem a vyfotit ji, pár schodů nahoru, poslední zašplouchání – a jsme venku! Děkujeme ti, Bože! Září tu slunce a hřeje, usuší nám mokré kalhoty a sandály! Máme za sebou 533 metrů v tmě - a v Boží přítomnosti... „Tak co, jaké to bylo?“ ptají se nás později ostatní. Kdybychom měli baterky, asi bych odpověděla, že to bylo romantické. Takhle odpovídám: „Šli jsme skoro celou dobu potmě. A přesto bylo Světlo s námi. BYLO TO ÚŽASNÉ, TAKOVÉ STAROZÁKONNÍ – A VELMI DUCHOVNÍ!“

Lidmila Fričová

redakční archiv

Ze života svatých

Blahoslavený Hroznata,

český mučedník

(14. července)

Je tomu přes 800 let, co se narodil v bohaté šlechtické rodině. Byl rytířem, diplomatem na knížecím dvoře v Praze a úspěšným hospodářem na svých statcích. Byl známý svým hlubokým smyslem pro čest a citem pro spravedlnost. Založil roku 1193 premostrátský klášter v Teplé u Mariánských Lázní a položil základní kámen k ženskému klášteru v Chotěšově. Hroznata zemřel 14. července 1217 ve vězení na hradě Kynšperku u Chebu, umučen tehdejšími teroristy, když odmítl za sebe zaplatit výkupné z majetku, který daroval církvi. Proto je uctíván jako mučedník pro spravedlnost,

jako patron českých premonstrátů a roku 1897 byl blahořečen. Roku 1945 byl prohlášen i patronem osvobozených politických vězňů druhého odboje.

Jeho život byl bohatý na státnická jednání, jak popisuje jeho životopis, který je uložen v knihovně premostrátského kláštera v Teplé. Bl. Hroznata patřil k významným českým pánům a pohyboval se v blízkosti knížete a později krále. Patřilo mu nejen rozsáhlé území v okolí Teplé, kde měl své sídlo, ale i majetky na místech vzdálenějších. Jeho hrad ležící ve směru na Sandau patřil k seskupení ochranných hradů zemských hranic. Teplá bylo tržní a celní město. To mělo velký význam, přes ni vedla cesta na východ na Manětín, Kralovice a do Berouna a na západ do Chebu. Legendy vyprávějí o několikerém zázračném oživení mladého Hroznaty. Již při předčasném svém narození nejevil známky života. Porodní bábě a matce se ale podařilo dítě oživit. Jako dítě se jednou vysmekl z náručí své sestry Vojslavy a spadl pod kola jedoucího vozu. Po úleku všichni ve voze zjistili, že se dítěti nic nestalo. Podruhé byl Hroznata v chlapeckém věku stržen proudem řeky Visly a když byl z hlubiny vytažen, zůstal na živu. V dospělosti dvakrát putoval do Říma a tam slíbil vybudovat klášter k počtě Panny Marie. Vlastníma rukama v roce 1193 kopal základy a vynášel hlínu.

Hroznatův život spadá do doby velkých mocenských bojů. Svůj vliv si udržel i u krále Přemysla Otakara I. Když se však jeho vojska setkala u Zdic s vojsky knížete biskupa Jindřicha Břetislava, přešla většina vojsk Přemysla na stranu biskupa. Krátce potom oblékl Hroznata řeholní roucho. Požádal papeže o vstup do řádu. Sám papež Inocenc III. oblékl bílý premostrátský oděv a přijal záštitu nad tepelským klášterem. Hroznata se věnoval rozkvětu obou jím založených klášterů. Bohužel na jedné ze svých cest byl zajat loupeživými rytíři z Chebu. Protože odmítl dát z klášterního majetku za sebe výkupné, byl umučen hladem. Umírá ve svých 47 letech. Jeho atributy jsou okovy a žalář. **-vac-**

redakční archiv

W našem nejstarším písemnictví

VITA CAROLI - ŽIVOT KARLŮV

My, Karel, z Boží milosti král český, král římskoněmecký a od požehnaného léta Páně 1355 také římský císař, jsme se léta Páně 1371 rozhodli, že vylíčíme běh života svého, že zanecháme potomkům, především pak svým synům vlastní curriculum vitae, aby se z našich správných i chybných činů poučiti mohli, zejména pak náš syn kralevic Václav pro výkon panovnických povinností, až jednou bohdá zaujme naše místo. „Když pak budete kralovat po mně, ozdobeni korunou královskou, pomněte, že i já jsem kraloval před vámi a že jsem obrácen v prach a v hlínu. Podobně i vy upadnete v nic, přecházejíce jako stín a jako květ polní. Co je platna urozenost aneb hojnost věcí, není-li přidáno čisté svědomí s pravou vírou a s nadějí na svaté vzkříšení.“

Máme sice výborné kronikáře, je to třeba Beneš Krabice z Veitmile nebo pražský probošt František, jenž svou kroniku dovedl až k roku 1353. Pak je tu Přibík Pulkava z Radenína, rektor kolegiátní školy u sv. Jiljí v Praze. Ale My jsme si předsevzali napsat svůj životopis sami. Až do naší doby nikdo z panovníků podobné rozhodnutí neučinil kromě aragonského krále Jakuba I. Dobývatele, jenž žil v minulém století (léta Páně 1208 – 1276).

Ale ten své dílo napsal lidovou katalánštinou, zatímco My, vědomi si svého postavení, jsme zvolili vyspělou latinu naší doby, vážíce si vzdělání, jehož se nám v ní dostalo. Vy, budoucí pokolení ve vzdálených časech, nám budete připisovat různé důvody, proč jsme svůj život chtěli vypsát, třeba že prý práce dvorských kronikářů nás neuspokojily, ale to jsou všechno jen pouhé dohady. Ve skutečnosti jsme našli zalíbení ve svých vzpomínkách na mladá léta a psaní nám přinášelo potěchu. Měli jsme na své straně velikou výhodu – pohybovali jsme se od dětství a jinošských let v Evropě, byli jsme dobrý pozorovatel a později i diplomat, měli jsme veliký rozhled a dokázali jsme se podívat na České království pohledem jakoby zvenčí, i když jsme země Koruny české vždy velmi milovali a vážili jsme si Přemyslovců, předků své matky. Vždyť také i v našich žilách kolovala přemyslovska krev! Při křtu jsme dostali jméno Václav jako někteří čeští panovníci. Vyrůstali jsme však na dvoře francouzského krále, našeho strýce, a to byl mocensky nejvýznamnější evropský dvůr. I dal nás onen francouzský král od biskupa biřmovat a dal nám stejné jméno, jako měl sám, totiž Karel. Pod ním jsme známi v Čechách i v Evropě.

redakční archiv

Sami jsme o svém životě napsali celkem čtrnáct kapitol, v nichž vyprávíme v první osobě. Zachytili jsme tam zážitky ze svého mládí. Dětství od sedmi let a jinošství jsme prožili ve Francii, pak jsme dlouho pobývali se svým otcem Janem ve Vlaších. Pak jsme se navrátili do Čech, jak o tom vyprávíme v osmé kapitole. Ve čtrnácté kapitole jsme se dostali až do léta Páně 1340. Dalšíh šest kapitol jsme už nenapsali My, ale jiný autor. Prý si lámete hlavu, kdo

to mohl být. Jan ze Středy? Či někdo jiný? To zůstane navždy naším tajemstvím stejně jako to, proč jsme svůj spis nedokončili sami! Poslední kapitola pojednává o naší korunovaci na římského krále léta Páně 1346, a pokud je nám známo, tak vy všichni v budoucích staletích litujete, že se nedozvíte víc o naší vládě v Království českém, o našich smělých plánech, o naší starosti a péči o tuto krásnou zemi, která byla vždy našemu srdci nejbliže... A tak pojďme a vraťme se ke kapitole osmé, do léta Páně 1333:

(...)„Potom jsme dospěli do Čech, kde jsme nebyli po jedenáct let. Shledali jsme, že několik let předtím zemřela naše matka jménem Eliška. (...) A tak když jsme přišli do Čech, nenalezli jsme ani otce, ani matku, ani bratra, ani sestru, aniž koho známého. Také řeč českou jsme úplně zapomněli, ale později jsme se jí opět naučili, takže jsme mluvili a rozuměli jako každý jiný Čech. Z Boží milosti jsme dovedli mluvit, psát a číst nejen česky, ale i francouzsky, italsky, německy a latinsky tak, že jsme byli mocni oněch jazyků stejně jednoho jako druhého. Tehdy náš otec odjel do hrabství lucemburského pro jakousi válku (...) a nám svěřil svou pravomoc nad Čechami po dobu své nepřítomnosti.

Toto království jsme našli tak zpustošené, že jsme nenašli jediný svobodný hrad, který by nebyl zastaven se všemi královskými statky, takže jsme neměli, kde bychom přebývali, leč v měšťanských domech jako jiní měšťané. Pražský hrad byl zcela opuštěn, pobořen a zničen, neboť byl od časů krále Otakara II. celý ztroskotán. Na tom místě jsme dali nově vystavět veliký a krásný palác s velkým nákladem, jak je dnes kolemjdoucím patrné.“ (...)

Dobře jsme snad Království českému vládli, když nám stále říkáte **otec vlasti**, jak nás poprvé latinsky nazval při našem pohřbu učený Vojtěch Raňkův z Ježova, znalec to latiny nadmíru povoláný. Měli jsme vždy na mysli kvetoucí země Koruny české, založili jsme Pražské vysoké učení, z Prahy jsme učinili centrum Evropy... Nové Město pražské pak bylo zamýšleno jako nový Jeruzalém... Měli jsme totiž vždy na zřeteli svou odpovědnost před Bohem, neboť jen Boží láskou a milostí jsme se stali králem a císařem. Dobře jsme věděli, že jen křesťanské ctnosti zabezpečují dobrou vládu a kralování je služba Bohu!

Zdravíme vás, budoucí pokolení, z našeho čtrnáctého věku. Buďte pozdraveni, žijte v bázni před Pánem a zůstávejte v jeho lásce!

Váš panovník Karel, toho jména Čtvrtý,
z Boží milosti král český a císař římský

P.S.: A odpusťte nám to množné číslo „My“, jakým k vám hovoříme, protože pluralis majestaticus nám panovníkům právem náleží!

Za Karla IV. sepsala a citace si z jeho spisu Vita Caroli vypůjčila
Lidmila Fričová

redakční archiv

FARNÍ KNIHOVNA

**Otevřena každou
neděli v SUDÉM týdnu
10.30 - 11.15 hodin
Fara - přízemí vlevo**

NABÍDKA :

♦ Nabízíme audio a videozáznamy z těchto farních akcí:

CD a DVD První svaté přijímání roku 2006 a 2004; koncerty: CD - Hudba pro žestě a varhany - Vladimír Roubal, CD - Gregoriánský chorál - Svatojakubská schola kantorum - Staročeské roráty. Dále dvojalbum DVD z žehnání varhan u sv. Jakuba 2004 a CD - Vánoční mše 2006 - Lukáš Petřvalský, Missa Brevis Jiřího Pavlici - 2007. **Nově lze objednat adventní program: Staročeské roráty 2008, Duchovní hudba východních Slovanů 2008!** Vše po 100 Kč,- ; objednávky se jménem a kontaktem možno vhodit do schránky *Dotazy a články* pro zpravodaj v kostele v Berouně, popřípadě elektronickou poštou na dprusa@c-box.cz. Výtěžek bude využit ve prospěch farnosti.

D. Průša

POSLEDNÍ SLOVO: NO JO, JÁ VÍM... PŘÁTELSTVÍ

“Taková malá výprava s ještě menším počtem lidí na takový malý koncert do malé země a už tady o ní čtu potřetí”, říkáte si? O pozvání svatojakubské mužské scholy do partnerské farnosti v holandském Rijswijku jste se již dočetli jinde, ale chci se s vámi podělit o jinou zkušenost. Byl čas, kdy přátelství Beroun - Rijswijk opravdu kvetlo. Po revoluci byla v kurzu nově uzavřená partnerství celých měst a tak také došlo k spřátelení berounské farnosti sv. Jakuba s farností sv. Benedikta (nespletla jsem se, kdo neví, pochopí). Za čilé spolupráce P. Bulína a br. Valeria Weilera, představitele rijswijské farnosti, byli do Rijswijku několikrát pozváni skauti a mládež i farníci staršího věku... A naopak několikrát se konalo velké setkání, společné večere a dokonce zábava s tombolou a tancem či setkání u příležitosti otevření KMS, k jejímuž vzniku rijswijská farnost také dopomohla, u nás v Berouně. Poté spolupráce trochu utichla, bratr Valerius odešel do “důchodu”, P. Bulín do Kolína a moderní kostel sv. Benedikta v Rijswijku byl zbourán (zjednodušeně řečeno pro nedostatek farníků; zbylí se přesunuli do blízkého kostela sv. Bonifacia - P. Lex se zmínil, že během deseti let zde zrušili třináct katolických kostelů). A právě na “troskách” chrámu sv. Benedikta přátelství vyrostlo znovu - rijswijští nám předali krásné varhany z tohoto kostela a kolotoč návštěv začíná nanovo. Slavnostní žehnání varhan a společná holandsko - česká mše s P. Josefem a P. Lexem... A koncert svatobonifáckého varhaníka v Berouně. A pozvání ke koncertu v Rijswijku. Už tehdy a nyní znovu jsme byli mile zaskočeni obrovskou vstřícností holandských přátel. Ubytovali nás většinou ve svých rodinách, všemožně nám pomáhali, abychom si vzájemně rozuměli i bez jazykových dovedností, skutečně nás a naši farnost podporovali. Nyní po deseti letech jsme své přátele potkali znovu u nich doma a ujistili se, že jejich srdečnost nebyla strojená ani tehdy ani nyní. Se zájmem se ptali na české přátele (všechny pozdravují!☺), dárečky měli připraveny i pro naše děti (a nespletli se v jejich počtech☺). I my jsme “dorostli” a poprvé po dvaceti letech našich rijswijských setkání jsme se nenechali jen rozmazlovat a pozvali na večeri my je ve vlastní režii. Neumělými slovy v angličtině jsme jim nedokázali vyjádřit své velké díky a tak to činím alespoň teď v mateřském jazyce v naději, že Valerius, Nick, Attie, Paul, Lex a ostatní alespoň zachytí “pozitivní vibrace”. A když ne ty, pak modlitby určitě☺. Bylo to trochu jako s Armstrongovým krokem na měsíc: *Malá* výprava pro *velké* přátelství všech “svatojakubských” a “svatobonifáckých”.

-iva-

MODLITBA MĚSÍCE:

V měsících červenci a srpnu budou mnozí z nás prožívat čas svých dovolených. V dnešní hektické době, kdy mnozí „jedou nadoraz“, je odpočinek nutný jak k načerpání nových sil, tak k zastavení se, při kterém si člověk může znovu vše „srovnat v hlavě“, tak i k prožití hezkých chvil a prohloubení svých vztahů k blízkým i k Bohu. -jp-

SPOLEČNÝ ÚMYSL MODLITEB NA ČERVENEC:

••• „za dar odpočinku“ •••

FARNÍ KRONIKA

JUBILEA: V červenci blahopřejeme těmto jubilantům - **Ivana Vašků** - 35 let, **Josef Fabián** - 25 let, **Hana Štusáková** - 40 let, **Marcela Žáčková** - 40 let, **Václav Margráf** - 55 let a **Jindra Nová** - 75 let. V srpnu oslaví své narozeniny **Jana Doanová** - 35 let, **Antonín Pečený** - 35 let, **Martina Mozsoczy** - 40 let, **Václav Kliment** - 45 let a **Václav Ševčík** - 70 let! Všem přejeme a vyprošujeme Hospodinovo požehnání! -red-

Děkujeme všem, kteří se nám již přihlásili, vložili v nás svou důvěru a svěřili nám svá data. Náš adresář obnáší asi 250 jmen, a stále se utěšeně rozrůstá stejně, jako naše farnost. Jak jsme zjistili v minulém zpravodaji, celá Berounská farnost včetně přilehlých „kostelů“ čítá přes 400 lidí. A tak stále ještě ponecháváme v rubrice tuto naši obvyklou žádost: Byli bychom velmi rádi, pokud byste do redakce zaslali data narození a alespoň kontakty své, a upozornění na výročí svých blízkých a přátel. Tato databáze není veřejně přístupná a je používána pouze pro potřeby farní kroniky a pro zasílání pozvánek na farní akce. Ozvěte se nám, prosíme, na e-mail red.tym@seznam.cz, na tel. 602 945 017, nebo písemnou formou na lístečku, který vhodíte v kostele do krabičky „BKZ - Dotazy a články“ na stole s tiskovinami. -iva-

POHŘBY: V uplynulých dnech jsme do rukou Božího milosrdenství svěřili pana **Vladimíra Landu**, aktivně činného ve farnosti Vráž, a paní **Lidmilu Tomáškovou**, která mimo jiné dlouhá léta zpívala soprán nejen v berounském Slavoši, ale především ve Svatojanském chrámovém sboru. *Hospodine, přijmi je, prosíme, do své náruče!* -red-

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník pro farnost Beroun a filiální kostely Loděnice, Železná, Tetín, Sv. Jan pod Skalou, Králův Dvůr - Počáply, Nižbor, Vráž, Hýskov, Strádonice, Hudlice a Chýňava. Redakce: P. Josef Pecinovský, Jaroslav Vacík, Lidmila Fričová, Ivana Vašků, Ivana Průšová, Alena T. Margraffová, Lucie Lukavská, Irena Zálešáková. Sazba: Alois Vašků. Písemné příspěvky možno odevzdat **nejpozději do 20. dne měsíce** do krabičky „Dotazy a příspěvky“ v kostele či do schránky „BKZ“ ve vestibulu fary. Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě na stránkách farnosti:

www.beroun.farnost.cz

Příspěvek na jeden výtisk: 10,- Kč

č. ú. farnosti Beroun: **0361038389 / 0800**

Kontakt: far. ú. - 311 621 964, redakce - 602 129 195, 602 945 017, **e-mail: red.tym@seznam.cz**